

Báturin í góðveðrinum í Fuglafirði er ein mynd sum málarin var sera vælnøgður við sjálvur

Fagna Leirvíks-málaranum á 100 ára føðingardegnum

Mánadagin eru 100 ár síðani Jóannis Kristiansen var borin í heim – dagurin verður hildin í Fuglafirði og Leirvík

ÁRNI GREGERSEN

Hann valdi at fara eina aðra leið enn aðrir føroyskir listamálarar, Jóannis Kristiansen úr Leirvík.

Millum teirra, sum hava skil fyri málningalist verður hann ofta nevndur sum Føroya einasti impressionistur við serligum íblástri frá teimum fronsku impressionistunum.

Mánadagin eru 100 árlíðin síðani hann var føddur. Í hesum sambandi skipar Petur Martin Petersen, systirsonur Leirvíks-málarans, fyri opnum húsi á Bøvegi 16 í Fuglafirði.

Har fer at bera til at síggja nakrar málningar hjá Jóannis Kristiansen og til ber eisini at fáa eitt prát um listamannin.

Frá týsdegnum verður ein framsýning eisini sett upp á bátasavninum í Leirvík.

Jóannis Kristiansen var føddur í Leirvík og vaks eisini upp har, hóast hann so at siga alt sitt vaksna lív búði í Keypmannahavn. Frá 1944 til 1948 gekk hann á danska Kunstakademium, har Aksel Jørgensen, professari, var lærumeistari hansara.

Hóast hann búði í Keypmannahavn og giftist har, so brúkti hann

Jóannis Kristiansen doyði 70 ára gamal

nógva tíð í Føroyum øll tey árinu hann virkaði, sum listamálarari.

Ofta kom hann higgar heilt tíðliga á vári og fór ikki avcstaðaftur fyrr enn seeint um heystið.

Hann fann sær motiv í føroysku náttúruni.

Millum teir stóru

Jóannis Kristiansen verður í dag roknaður millum tey listafólk, sum hevur ávirkað føroysku málningssalistina.

-Hann var tann einasti, sum legði seg eftir tí impressionistiska, sigur Bárður Jákupsson, listamálarari og

fyrirverandi stjóri á Listasavninum.

-Jóannis Kristiansen dugdi at brúka náttúruna og geva henni litir og ljós. Hann brúkti føroysku náttúruna øðrvísi enn hinir føroysku málararnir, sigur Bárður Jákupsson.

Jóannis Kristiansen doyði bert 70 ára gamal.

Í 1993 var ein afturlítandi framsýning í Leirvík av hansaraz verkum. Tá skrivaði Ingálvur av Reyni millum annað:

“Hann bar í sær, øll tey mongu árinu hann var útiseti, myndina av Føroyum.

Hann vitjaði javnan heimaftur, var okkurt árið her líka frá Grækarmessu, og til væl var liðið á heystið.

Tá leitaði hann sær út um garðarnar til tey støð, honum fullu so væl í barna og unglingaárum: seyðahúsið í brøttu líðini, gomlu krónna og risastóra sermerkta steinin í fjøruni.

Hann teknaði og málaði heimbygdina úr enda í annan.

Býlingurin, sum hann sá úr ateliervindeyganum við Sigatindi í bakgrundini, hevði hann serligan tokka til og teknaði og málaði hann á øllum ársins tíðum. Jóannis var farin at mála longu áðrenn hann fór niður, og niðri fekk hann sær hollan kunnleika innan málningalist á akademiinum í Keyp-

mannahavn, hjá Aksel Jørgensen professara.

Tað var sermerkta ljósið í Føroyum, ið hugtók hann eina mest. Kavamyndir hansara vóru so bjartar, at tú nærum blindaðist, men milda seinnapartsljósið, ið sveipar seg um teigar og tún, hevði hann eisini ans fyri og málaði tað so inniligt, sum kanska ongin annar.

Myndirnar hjá Jóannis eru stundum átøkar teimum hjá fronsku impressionistunum. Hugtíkin var hann av hesum mætu meistarum, men aldri var talan um eftirgerð – kopiering – hann hevði sjálvur upplivað tað, hann málaði.

Ofta bera myndir hansara bráð av at vera skjótt gjørdar. Tað sær so lætt út hjá honum. Sum gjørt í eini handavending. Soleiðis var tað bara ikki. Stríðið var ofta almikið, áðrenn hann slepti einari mynd.

Hann hevði hana frammi og setti hana frá sær ótaldar ferðir. Hann ímyndaði sær evnið – motivið – uppáftur og uppáftur. Tá hann so at endanum var náddur á mál, sá tað mangan út, sum var myndin málað eftir stuttari løtu. Júst hetta ger myndir Jóannisar so livandi og sannar.”

Bárður Jákupsson sigur um Jóannis Kristiansen:

-Hann er eitt týðandi andlit í millum føroysk listafólk og han

er avgjørt verður at minnast. Hann gekk sínar egnu leiðir, men málningar hansara tala fyri seg.

Framsýningin í bátasavninum í Leirvík verður opin frá týsdeinum klokkan 17 og restina av vikuni.

Um vikuskiftið frá 15 til 18 og hóskvøldið hugleiðir Peter Martin Petersen í kirkjuni um altartalvuna í Leirvík.